

Yhdessä perheenä

Perheyhteyden rakentaminen eri sukupolvien välille on ollut kuluneena vuonna erityisesti mielessäni. Talven Vapispostissa kirjoitinkin, miten tärkeää on, että seurakuntana voisimme kokea olevamme perhe. Perhe, jossa eri sukupolvet ovat yhdessä, luottavat toisiinsa sekä kannustavat, kunnioittavat ja arvostavat toisiaan.

On ollut ihanaa ja siunaavaa huomata, miten tällaista yhteyttä toteutuu myös lapsityön eri työmuodoissa. Lapsityössä sukupolvien välistä kohtaamista tapahtuu lasten ja eri-ikäisten ohjaajien välillä osin automaattisestikin. Hienoja ovat myös ne hetket, kun ohjaajat yli sukupolvirajojen rohkaisevat toisiaan, jakavat (toisilleen) omaa elämäänsä ja ovat rinta rinnan yhteisessä päämäärässä: välittämässä lapsille sanomaa Jeesuksesta.

Koska rakennamme perheyhteyttä kaiken aikaa, rohkeaisen sinua edelleen olemaan esimerkkinä ja tutustumaan



seurakuntamme nuoreen sukupolveen. Myös lapset ja varhaisnuoret haluavat tulla kohdatuiksi. Se luo pienimmille myös turvallisuuden tunteen, kun saa kokea olevansa perheen keskellä. Ethän väheksy sitä, mitä sinulla on heille ja muillekin annettavana. Sillä jokaisella on annettavaa.

Vaikka kesällä monet lapsityömuodot ovat tauolla, kesä on kuitenkin merkittävää aikaa leirien muodossa. Jokaiselle kesäkuukaudelle on jälleen oma leirinsä: päiväleiri kesäkuussa, Kids' Action Camp heinäkuussa ja partioleiri elokuussa. Kiitos, jos muistat rukouksin leirejä. Leireille ja niiden valmisteluihin viisautta, varjelusta, Pyhän Hengen läsnäoloa ja sitä, että jokaisella lapsella ja ohjaajalla olisi hyvä olla. Olet myös tervetullut leiritiimeihin!

Kiitos, että muistat rukouksissasi myös lapsia, varhaisnuoria sekä kaikkia lapsityössä mukana olevia!

Ollaan yhteydessä ja luodaan yhteyttä.
Sinua siunaten <3 Anne Peltola



Vapisposti 2/2018

Pastorin sydämellä

"Ja Hän (Kristus) antoi muutamit apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelisteiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen." Ef.4:11-12 (R38 ja R92)

Kirjoitin tämän saman Raamatun kohdan pohjalta myös edelliseen VapisPos-tiin, ja seurakuntalaisten varustaminen on edelleenkin keskeisimpiä tehtäviäni. Jatkan **tiimien rakentamista** ja kehittämistä. Koen edelleen suurena haasteena **uudistaa omia toimintatapoja** niin, että voisin enemmän investoida ihmisiin, heidän hengelliseen kasvuunsa ja hyvinvointiinsa. Tähän menevästä ajasta ja voimista kilpailee toimenkuvaani kuuluva vastuu seurakuntamme toiminnasta, erityisesti jumalanpalveluksistamme. Seurakuntalaisina meillä jokaisella on yhä **haaste ottaa vastuu** omasta hengellisestä kasvustamme ja aktiivisesta toiminnastamme seurakunnassa.

Ihmisten kohtaamisen tärkeys

Yllä oleva Raamatun kohta painottaa ihmisiin investoimista. Jeesuksen antamat palvelijalahjat varustavat = investoivat aikaansa ja hengellisiä lahjojaan ihmisiin. Elämäkokemuksinemme ja Jumalta saamista lahjoillamme me ihmiset olemme seurakuntamme suurin resurssi. Keskeinen asia onkin ihmisten kohtaaminen heidän elämäntilanteissaan, kysymyksissään ja kutsu-

muksessaan. Jumalan suunnitelmissa jokainen meistä on ainutlaatuinen ja tärkeä, ja jokaisella on tarve tulla todellisella tavalla kohdatuksi.

Kohtaamisen paikat ensi kesänä

Tällainen kuulluksi ja nähdyksi tuleminen ei näytä syntyvän ihan luonnostaan, vaikka meillä kaikilla on siihen tarve ja kaipuu. Sen tähden aiommekin tulevana kesänä ottaa aikaa ja järjestää mahdollisuuksia läheisemmälle kohtaamiselle. Kutsumme jokaisen seurakunnan jäsenen tulevana kesänä erityisiin **"kohtaamisen paikkoihin"**, jolloin kokoonnumme tiistai-iltaisain pienemmissä ryhmissä kodeissa, omakotitalojen pihamaalla, iltanuotiolla, talkoiden tai jonkin muun aktiviteetin merkeissä. Jokainen saa henkilökohtaisen kutsun johonkin tiettyyn kohtaamisen paikkaan ja aikaan. Aiomme Kauton Antin kanssa olla mukana loma-aikojamme lukuunottamatta kaikissa kohtaamisen paikoissa; vanhimmiston jäsenet niin monessa kuin se heille on mahdollista.

Tulethan mukaan - toivon näkeväni myös sinut viimeistään silloin!

Jukka Laamanen



Seurakunnan lähetystyö

Merja ja Pekka Wilde

Yhteyshenkilöt: Kati ja Pentti Impivaara

Olemme kotiutuneet Joensuuhun hyvin. Olemme kiitollisia käytännön asioiden järjestymisestä sekä Merjan nopeasta toipumisesta. Hän sai huhtikuussa opettajansijaisuuden loppukevääksi ja jäi samalla pois Vapaakirkon työyhteystestä. Pilvin ja Heinin koulu on sujunut mukavasti. Pekka on parhaillaan toisella työmatkalla Thaimaahan päättämässä työtään sinne. Jatkossa hän haluaisi olla mukana raamatunkäännöstyössä kotimaasta käsin. Kiitos koko seurakunnalle tuesta ja esirukouksista!

Kaukoidän Katri

Yhteyshenkilöt: Satu ja Lasse Ryhänen

Kaukoidän Katri joutuu kohdemaassa vallitsevan tilanteen hankaloitumisesta johtuen palaamaan Suomeen suunniteltua aiemmin. Hän aikoo vielä ensi syksyn ajan tehdä Suomesta käsin töitä Kauniin kansan hyväksi ja toivoo lähettäjiensä tukea vuoden loppuun asti. Syksyllä hän tulee vierailemaan Joensuuhunkin ja kuulumisilloissa Katri kuljettaa meitä tuonne Kaukoitään. Kaunis kansa, jonka parissa hän on työskennellyt vuodesta 2010, tarvitsee jatkossakin rukouksiamme!

Tiina Kärkkäinen

Yhteyshenkilöt: Kati ja Pentti Impivaara

Shalom, rakas seurakunta! Vietämme täällä erikoisia aikoja ja päiviä. Israelin valtio täytti 70 vuotta molempien kalentereiden mukaan. Olin itse tänään mukana kansojen marssissa täällä Jerusalemissa. Jumala on hyvä ja uskollinen. Olen saanut kokea Hänen rakautta monin tavoin. Tulevaisuus on vielä hämärän peitossa, mutta ainakin

reilut puoli vuotta olen CFI:n vapaaehtoisena Suuren Kuninkaan kaupungissa. Uskon, että Herra kyllä johdattaa jatkokuviot. Heprean opiskelu sujuu ihan mukavasti. Aion pitää kesällä taukoa, ja yrittää löytää itselleni uusia hepreaa puhuvia kontakteja. Seurakunnissa Herra tekee työtään ja vetää Omiaan lähemmäksi Itseään. Pyhän Hengen apua tarvitsemme siihen kaikki. Elämä on täynnä monenlaisia asioita. Usein jää liian vähän aikaa siihen kaikkein tärkeimpään: yhteyteen Hänen kanssaan. Olen saanut olla terveinä. Siitä olen suuresti kiitollinen.

Maarit Eronen

Yhteyshenkilöt: Mirjami ja V-P Ikonen

Suru, pettymys, menetys, hämmennys, epäily, täyttymätön toive ja kaipaus kuuluvat elämään, niin myös lähetystyöhön. Näitä prosessoin tällä viikolla jälkipuintireitillä. Käsittelyssä on erityisesti tammikuussa kokemani ryöstö ja puukotus, mutta myös muut Etelä-Afrikassa kokemani takapakit, mm. yksitoista muuttoa neljässä ja puolessa vuodessa. Hämmästelen nyt, että olen ylipäätään saanut jotain aikaankin täällä. Ei voi kuin ihmetellä Jumalaa ja armon voimaa. Ilman rukoustukea olisin tuskin jaksanut. Kiitos!

Noora Hirvonen

Lähetystyökoordinaattori

Seurakunnan lähetystoimikunnan pj.

Neljäs vuoteni yliopistolla lähentelee loppuaan. Kesän vietän töitä ja gradu-tutkimusta tehden. Heinä-elokuussa lähdän seuraavalle lähetysmatkalle Oseaniaan, jonka aikana teen myös opintoihini kuuluvan opetusharjoittelun.

Seurakuntaamme syntyneitä lapsia vuoden sisällä



Elea Liisa Aurora, Joona ja
Salla Mäntynen



Eero, Tiina, isosisko Ella ja Lea Annikki
Aleksantra Mutanen



Minna, Tapani ja Aino Mutanen



Santeri, Anna ja Amy Eliora Hiltunen



Sini, Aleks ja Viljami Aarne Immanuel
Poikkimäki



Johanna ja Sami Talo sekä
lapset Samuel, Jenna ja Joni

Ajatuksia Kanervalatalon lisä- rakentamisesta

Suunnitelmat etenevät

Suunnitelmamme mukaisesti olemme kuluneen kevään aikana kokoontuneet pari-kolme kertaa keskustelemaan Kanervalatalon lisärakentamiseen liittyvistä kysymyksistä. Lisäksi olemme käyneet alustavia neuvotteluja Pohjois-Karjalan Osuuspankin kanssa rahoituksen saamisesta rakennushankkeeseemme. Tulevan kesän aikana on tarkoitus ottaa asia vielä tarkempaan 'syyniin' osana kesän 2018 kohtaamispaikkojen keskusteluja.

Kristillinen päiväkotitoimi

Huhtikuun keskusteluillalla esitin alustavan suunnitelman sekä suuntaa antavia laskelmia seurakuntamme omistaman kristillisen päiväkodin perustamisesta Kanervalataloon. Se ei olisi seurakunnassamme mikään uusi asia; tiesitkö, että Kalevankatu 36 tiloissa toimi päiväkotitoimi 1960-70 lukujen vaihteessa?

Olen kuluneen kevättalven aikana ollut yhteydessä neljän eri puolilla Suomea toimivan kristillisen päiväkodin johtajan kanssa, ja kysellyt heidän näkemyksiään yksityisen kristillisen päiväkotitoiminnan tarpeesta ja kannattavuudesta. Olen saanut hyviä neuvoja ja selkeitä laskelmia Lahden vapaaseurakunnan päiväkodista sekä joensuulaisesta Tilkkutähtästä. Ja niiden pohjalta olen entistä innostuneempi asiasta.

Järkevää tilojen yhteiskäyttöä

Päiväkodin kautta meillä olisi lisää mahdollisuuksia tavoittaa joensuulaisia lapsiperheitä, ja siunata heitä kristillisellä varhaiskasvatuksella ja luontevalla yhteydellä seurakuntaan. Seurakuntamme lapsi-, varhaisnuoriso- ja partiotyö voisi käyttää iltaisin ja viikonloppuisin samoja tiloja kuin päiväkotitoimi päivisin. Lisäksi päiväkodin tuotolla pystyisimme myöskin lyhentämään rakennuslainaa merkittävästi... ja paljon muuta. Asian voi nähdä niinkin, että päiväkodin perustaminen muodostaisi perustan Kanervalatalon lisärakentamisen suunnittelulle.

Perintö tuleville sukupolville

Kun aikanaan suunnittelimme Kanervalatalon rakentamista, meillä oli selkeänä näky siitä, että emme rakenna sitä vain itsellemme, vaan tuleville sukupolville. Myöskin lisärakentaminen ja sen rahoittaminen olisi meiltä minun ikäluokkani ja vanhemmilta ihmisiltä merkittävän hengellisen perinnön jättäminen tuleville sukupolville.

Silloin toimisimme samassa hengessä kuin kuningas Daavid aikanaan, joka teki kaikkensa Jumalan temppelin rakentamiseksi, tietoisena, ettei se ollut häntä itseään varten, vaan tulevia sukupolvia varten ja Jumalan kunniaksi. Daavidin ilosta, antautumisesta ja mahdollisuuksista temppelin rakentamiseen voi lukea **1. Aik. 29** -luvusta. Minua innostaa investoiminen tulevaan sukupolveen - entä sinua?

Jukka Laamanen



Osaammeko seurakunnassamme puhua rahasta?

Minusta tuntuu, että seurakunnassamme on raha-asioissa jojolaihduutta-jankulttuuri. Puhumme ja opetamme rahasta silloin, kun kuukausibudjettimme on miinuksella. Tällöin rohkaissimme antamaan ja tiedotamme tilanteesta. Lopputulos on usein ollut, että asia osittain korjaantuu. Rahasta puhuminen kuitenkin ahdistaa ja koemme sen negatiivisena. Ei siis ehkä ihme, että raha ei ole niitä mieluisimpia saarnan aiheita.

Jos meillä puhutaan rahasta, sitä ei ole. Kun siitä ei puhuta, kaikki on hyvin, mutta kun erehdymme sanomaan, että hyvin on mennyt, se näkyy heti antamisen vähenemisenä.

En haluaisi meidän olevan jojo-antajia, vaan toivoisin uhraamisen olevan säännöllinen tapa jokaisen seurakuntalaisen elämässä. Emme maksa palvelusta, vaan annamme Jumalalle. Ja annamme Jumalalle, koska se on Raamatun kehoitus, joka estää meitä kiintymästä maalliseen.

Raamatussa puhutaan rahasta paljon enemmän kuin luulisi. Ainakin jos sitä peilaa seurakunnissa kuultavaan opetukseen. Siksi uskon, että olisi erittäin terveellistä kuulla reilusti opetusta rahasta, ilman suoraa kontekstia seurakunnan talouteen.

Timo Mutanen

Kolehdit ja rakennuslahjoitukset tammi-huhtikuu 2018					
Kolehdit	Budjetti	Erotus	Rak.lahjoitus	Budjetti	Erotus
76 770,27	87 640,00	-10 869,73	14 360,00	20 231,72	-5 871,72
Kolehdit ja rakennuslahjoitukset tammi-huhtikuu 2017					
78 247,66	87 640,00	-9 392,34	24 670,69	20 231,72	4 438,97



ViaDian Lähiötalo sai merkittävän tunnustuksen

Joensuun seudun monikulttuurisuusyhdistys JoMoni ry on myöntänyt Vuoden monikulttuurisuusteko -tunnus-

tuksen yhdistyksille, jotka ovat onnistuneella monikulttuurisuustyöllä luoneet tiloja yhteisöllisyydelle ja yhteenkuuluvuudelle.

Palkinto myönnettiin kolmelle yhdistykselle; ViaDia Joensuu ry:lle Lähiötalo-toiminnasta, Joensuun Setlementti ry:lle Global Friday - toiminnasta ja Lieksan Somaliperheyhdystys ry:lle.

Lähiötalon toiminnanjohtaja Kirsti Kurki vastaanotti palkinnon Uuden Suomalaisuuden juhlassa lauantaina 12.5. yhdessä somalialaisten naisystävien kanssa. Tunnustuskirjassa todetaan että Rantakylän Lähiötalo on merkittävä paikka lapsiperheiden arkielämässä. Lähiötalosta puhutaan lämmöllä; sinne jokainen on aidosti tervetullut. Seurakuntana iloitsemme Lähiötalon henkilöstön kanssa sen saamista tunnustuksesta

Tule mukaan välittämään evankeliumia suomalaisille kesäviettäjäille!

Kesän SuviPlus-lehti on Suomen Viikkolehden evankelioiva kesänumero. Haluamme olla herättelemässä suomalaisia kesäviettäjiä miettimään kristillisen uskon todellisuutta, henkilökohtaista elämäänsä ja omaa arvopohjaansa.

Lehdessä on useita teemoja: sinkkuus, avioliitto, seksuaalisuus, perhe-elämä, elämän käänne kohdat, uskoontulo ja niin edelleen. SuviPlus -lehden kautta olemme antamassa toisesta näkökulmaa siihen, mihin seksuaalisuus ja seksi on tarkoitettu. Jumalalla on hyvä suunnitelma miehen ja naisen avioliitossa toteutuvaan yhteiselämään.

Olemme tilanneet seurakuntaamme 2.000 kpl kesän SuviPlus -lehtiä. Lehti on todella edullinen tapa vaikuttaa, ja se on "voimassa" koko kesän ja alkusyksyyn saakka.

Kutsun sinua mukaan helppoon, mutta merkittävään kampanjaan:

hanki SuviPlus -lehteä **10 kpl nippu yhteishintaan 5 €**, ja sitten jaa ne lähiympäristösi postilaatikkoihin tai anna lahjana kesävierillesi. Jos olet kiinnostunut jakamaan lehtiä, mutta raha muodostaa sinulle esteen, ota yhteyttä meihin pastoreihin.

Jukka Laamanen ja Antti Kautto





Minna Mutanen esittäytyy

Hei, olen Minna Mutanen ja olen ollut mukana Joensuun Vapiksella parisen vuotta. Asun Polvijärvellä mieheni Tapanin ja puolivuotiaan Aino-tyttären kanssa.

Tähän seurakuntaan löysin mieheni vanavedessä. Olen muuttanut Pohjois-Karjalaan Kouvolasta, jossa minulla oli tiivis seurakuntayhteys ja sitä kautta ystäviä. Etenkin aluksi tuntui vaikealta, kun välimatkan ja nyt lapsemme vuoksi en pysty käymään seurakunnassa kovin säännöllisesti.

Sen takia myös tutustuminen toisiin seurakuntalaisiin on ollut hidasta. Palvelutiimiin liittyminen on auttanut minua löytämään yhteyttä toisiin ja antanut mahdollisuuden olla pieneltä osalta antamassa omaa panosta yhteiseksi hyväksi.

Rukous on minulle tärkeä osa elämää, ja kenties jonkinlainen kutsumukseni on myös esirukoulu. Eniten iloitsen, kun saan rukoilla yhdessä muiden kanssa,

mutta olen huomannut, miten Pyhä Henki opettaa ja johdattaa myös yksinään kotona rukoillessa.

Olen päässyt viime aikoina seurakunnan päivärukouksiin yhdessä Ainin kanssa, mikä on ollut ihanan virkistävää hengellisesti. Jos sinulla on päivällä mahdollisuus liittyä joukkoomme, niin rohkaista sinua tulemaan mukaan, saat varmasti takaisin rukoukseen käyttämäsi ajan tavalla tai toisella.

Terveiset jokaiselle seurakuntalaiselle ja vasta seurakuntaan tutustuvall! Toivon, että voisimme yhdessä olla perhe, jossa huomataan toinen toisemme ja otetaan uudet vastaan lämpimästi. Sellaisiin ihmisiin minä haluaisin tutustua ja olla sitä itsekkin.

Hyvää hengellistä kesälukemista

seurakuntamme omasta kirjakaupasta!



Joelin Kirja ja Taide, Torikatu 19
avoinna ma-pe klo 15-18
puh. 040 736 56 85 (Jukka)



Punottu palvelemaan Jumalaa ja lähimmäistä

Muutama viikko sitten sain olla siunaamassa pientä tyttöä, joka oli syntynyt onnellisille vanhemmilleen. Tilaisuudessa pyysin lapsen mummia lukemaan tekstin, joka oli myös ennalta hänenkin sydämelleen noussut” *Sinä olet luonnut minut sisintäni myöten, äitini kohdussa olet minut punonut*” Ps.139:13.

Tähän Psalmin tekstiin sain nojata ajatuksin ja puheini. Jostain syystä teksti jäi vielä puhuttelemaan itseäni seuraavina päivinä. Katselen mielelläni kaikenlaisia luonto-ohjelmia ja olen aina ihastellut miten Jumala on antanut jokaiselle planeettamme eläimellekin oman vahvuusalueensa. Yksi juoksee, toinen lentää ja kolmas kaivautuu maan alle jne. Kaikella on kuitenkin omat tehtävänsä sen moninaisuuden mukaan kuin Jumala on nekin punonut.

Sama koskee meitä ihmisiäkin ja jos-sain mielessä erityisesti meitä, jotka olemme tulleet löydettyksi Taivaallisen Isän tahdon alle. Jokaisessa meissä on Jumalan oma ainutlaatuinen punonta, joka antaa sen muodon ja värityksen, jonka Jumala on halunnut meissä tulevan näkyviin, Hänen nimensä kunniaksi ja lähimmäisemme hyväksi. Jumala ei ainoastaan punonut meitä ennen syntymäämme vaan lisäksi hän suunnitteli

jokaisen elinpäivämme, jotta elämämme muovautuisi oikeaan suuntaan. Kuningas Daavid tiesi tämän, hänhän huudahti: *”ennen kuin olin elänyt päivääkään, olivat kaikki päiväni jo luodut”*. Ps.139:16b. Voimme vain päätellä, että mikään meidän elämässämme ei ole sattuman varaista ja merkityksetöntä. Kaikki Jumalan kädestä otettuna muovaamme meidän elämäämme lopulta Hänen kätensä jäljen muotoon kunhan vain pysymme Hänen työpöydällä.

Meidän jokaisen persoonalliset kykymme ja sen pohjalta elämän muotoilemat kyvyt, eivät ole annettu ainoastaan elannon hankkimista varten, vaan että me niillä voimme palvella myös muita. Näin me jaamme keskenämme Jumalan moninaiset siunaukset. On selvää, että Jumala rakastaa moninaisuutta, niin persoonatasolla kuin kaikessa käytännössäkin, Hänhän on Luojamme. Hän on tehnyt meistä sisäänpäinkääntyneitä ja ulospäinsuuntauneita. Hän on tehnyt meistä rutiineja rakastavia ja vaihtelun haluisia. Hän on tehnyt meistä ajattelevia järki-ihmisiä ja syvästi tuntevia tunneihmisiä. Jotkut toimivan mielellään tiimeissä ja toiset tykkäävät toimia yksin.

Raamattu kertoo monin todistuksin, että Jumala käyttää kaikenlaisia persoonia. Ei siis ole olemassa oikeaa ja väärää temperamenttia palvelutehtävään. Seurakunta on Jumalan kirjannon ja punonnan todellinen mestari taidon näyte, kaikkine väreineen ja kuvioineen. Ole siis rohkea käyttämään kaikkia hengellisiä lahjojasi ja taitojasi oman sydämen halun alueella ja sillä tavoin, että se parhaiten ilmentää persoonallisuuttasi ja kokemustasi. Se istuu parhaiten juuri sinulle ja on siunaukseksi kaikille meille. t. Antti



Kevät laulaa Jumalan kunniaa

Talvi iltapäiväkerhossa on takana ja mitä siitä jäi käteen? Ei mitään niin ihmeellistä.... ja sittenkin; jotain suurenmoista.

Tuli mieleen eräs kuulemani ajatus viikkopalaverissa siitä, että tämäntyyppisen toiminnan kautta meillä on mahdollisuus palvella tämän kaupungin ihmisiä. Se on niin totta. Viedä Sano-maa eteenpäin ja osoittaa aitoa välittämistä lapsille ja vanhemmille.

Mitäs jos nämä lapset eivät olisi kuulleet Jumalasta tätäkään vertaa? Toiset lapset käytännössä ei ollenkaan, koska osa ei ole mukana edes koulun uskonnon opetuksessa. He ovat joka viikko saaneet täällä kuulla kertomuksia Jumalan teoista ja ruokarukous on muistuttanut joka päivä Jumalan läsnäoloa. Monet pienet sydämet ovat sulaneet Hänen hyvydessään.

Kevät ylistää Jumalaa loistollaan ja on ilo katsella lasten touhuja pihamaalla.

Kuinka ihania he ovatkaan. Arkipäivän puurtaminen on pitänyt sisällään iloa ja tuskan hikeä, riitoja ja riemullisia hetkiä. Lopussa on kiitollinen olo, Hän on niin hyvä. Me olemme vajavaisia, mutta Hän ohjaa Laivaa.

Palaan tässä lopussa vielä Reggie Joinerin kirjaan Ajatuksena oranssi: *Sekä seurakunta että koti muodostuvat rikkinäisistä, epätäydellisistä ihmisistä, joiden kautta Jumala on päättänyt kertoa tarinansa.* Meidän kaikkien.

Ihanaa kesää kaikille!

Sisko Majala iltapäiväkerho lippanoista



Kesäjuhlamatka 29.6. -2.7.2018

Lähtö perjantai -aamuna ja paluu sunnuntai -iltana. Majoitus hotelli Marilynissa sisältäen aamiaisen. 1hh/2yötä/110€, 2hh/2yötä/160€, Matkat (alle 100€). **Ilmoittautuminen 29.5. mennessä** Johanna Lomballe 045-354 5688

LEIRIKESÄ 2018

PÄIVÄLEIRI koululaisille

ma-pe 4.-6.6. klo 10-15

Alakoululaisille suunnatulla leirillä ohjelmassa mm. pelejä ja leikkejä niin sisällä kuin ulkona, musiikkia, kädentaitoja, kokkaamista, raamattuhetkiä ja muuta hauskaa. Leiriin sisältyy retkipäivä hevosatilalle, jossa on mahdollisuus ratsastaa ja uida. Paikka: Kanervalatalo ja sen lähiympäristö; päiväretki hevosatilalle. Leiri on ilmainen. Ilmoittautuminen viimeistään 27.5. Anne Peltolalle, p. 040 7508633, anne.peltola@svk.fi.

ma-pe 2.-5.7. KIDS' ACTION CAMP

Luvassa mm. seikkailuratoja, toimintapajoja, leiriolympialaiset, musiikkivideon tekoa, iltanuotioita, raamattuhetkiä sekä paljon muuta! Paikka: Outokummun Kolmikanta. Bussikyyti Joensuusta leirille 2.7. Leiri on tarkoitettu 7-14-vuotiaille. Mukaan mahtuu 50 leiriläistä. Leirimaksu 40e. Tarvittaessa saatavilla taloudellista tukea. Ilmoittautuminen 24.6. mennessä Anne Peltolalle, ks. yllä.

PARTICLEIRI ke-la 1.-4.6. Jyväskylässä

Lisätietoja Miika Huoviselta, p. 050 5052436 ja Jyväskylän Versojen sivuilta: jyve.fi.

TUO MUKAAN LEIREILEMÄÄN!





Joonas Riikonen on teologian tohtori-koulutettava Itä-Suomen Yliopistolta, ja hän on osallistunut aktiivisesti vuosien ajan mm. Vapiksen Perjantain toimintaan.

Häpeän ymmärtämisen merkitys teologiassa ja seurakunnassa

Häpeä on meille jokaiselle tuttu kokemus ja tunne. Etenkin viime vuosikymmeninä häpeä on noussut tietoisuutemme ilmiönä, joka vaikuttaa merkittävästi ihmisenä olemiseemme – niin yksilöllisellä kuin yhteisölliselläkin tasolla. Vaikka häpeälle ei ole tähän mennessä kyetty antamaan yhtä selkeää määritelmää, on 1960-luvun jälkeisissä häpeätutkimuksissa alettu erityisesti kiinnittämään huomiota häpeän haitallisiin ilmenemismuotoihin. Yleisesti ottaen *negatiivinen häpeä* on määriteltä yksilön koko minuutta koskevaksi riittämättömyyden, kelpaamattomuuden ja arvottomuuden kokemukseksi.

Häpeän ja erityisesti riittämättömyyden ja kelpaamattomuuden kokemukset ovat entistä vahvemmin läsnä indivi-

dualistisessa, kilpailuhenkisessä ja suorituskeskeisessä länsimaisessa kulttuurissamme. Tällaisen häpeän kohdalla voidaan syystäkin puhua juuri *negatiivisesta häpeästä*, jonka vaikutusmekanismeja on usein vaikea tunnistaa. Silti sen haitalliset seuraukset ovatkin nähtävissä monenlaisena psyykkisenä ja henkisenä väsymyksenä, voimattomuutena, neuroottisuutena ja armottomuutena sekä itseä että muita kohtaan.

Teologisessa ja hengellisessä kirjallisuudessa häpeä ei ole ollut kovinkaan merkittävä teema. Sen sijaan etenkin länsimaisessa teologisessa ajattelussa ja kristillisissä yhteisöissä on oltu taipuvaisia painottamaan syällisyyttä ja anteeksiantoa julistuksessa, opetuksessa ja auttamistavoissa. Häpeälle onkin tyypillistä sen kätkeytyminen ja verhoutuminen johonkin muuhun, kuten ahdistukseen, pelkoon, itseriittoiseen ylpeyteen, perfektionismiin tai vaikka jatkuviin syällisyyden tunteisiin. Siksi häpeän tunnistaminen on monesti kovin vaikeaa, mutta sitäkin tärkeämpää.

Omassa väitöskirjatutkimuksessani tarkastelen nimenomaan teologisia häpeäkäsityksiä teologisen tutkimuksen ja kirjallisuuden pohjalta. Lähes jokaisessa tutkimukseni lähteessä painotetaan sitä, kuinka häpeän ja syällisyyden yhteen kietoutuneisuudesta huolimatta on erittäin tärkeää ymmärtää, että on olemassa myös sellaista häpeää, joka on selvästi erotettavissa todellisesta syällisyydestä.

Toisin sanoen on olemassa häpeää, johon häpeän kokija itse ei ole syällinen, vaan hän on pikemminkin häpeää tuottavan toiminnan uhri. Syällinen on siis se, joka ei ole kyennyt toteuttamaan rakkautta suhteessa häpeän uhrin, mutta toisaalta hänkin voi olla yhtä lailla häpeää tuottavan toiminnan uhri. Joka tapauksessa tällaiselle negatiiviselle häpeälle on ominaista koko itseä koskeva kokemus omasta riittämättömyydestä, kelpaamattomuudesta ja arvottomuudesta. Koska tällaisen häpeän syntymiseen ovat vaikuttaneet muun muassa varhaiset ihmissuhteet, häpeä on pitkälti tiedostamatonta ja rakentunut osaksi yksilön koko identiteettiä. Toisin sanoen häpeän psykodynaamisen luonteensa vuoksi sen tunnistaminen ja käsittely voi olla pitkä prosessi.



Koska kenenkään lapsuus tai myöhemmätkään ihmissuhteet eivät ole olleet riittävän vastavuoroisen rakkauden ja empatian sävyttämiä, on häpeä myös väistämättä osa jokaisen identiteettiä. Toisaalta kyky kokea häpeää on terve osa ihmisyyttä, sillä se suojaa rajojamme, yksityisyyttämme ja auttaa kunnioittamaan myös toisten rajoja ja ainutlaatuista persoonaa. Tällainen terve hienotunteisuushäpeä merkitsee siis oikeastaan herkkyyttä rakastaa ja arvostaa toisia. Samalla se suojaa arvokkuuttamme sekä identiteettiämme

Jumalan luomina ainutlaatuisina persoonina.

Pohjimmiltaan häpeä voidaan nähdä olevan persoonallisten suhteiden kautta muodostuva kokemus yksilöllisestä itsestä sekä sen arvosta ja suhteesta muihin ihmisiin ja Jumalaan nähden. Häpeän tunnistaminen ja ymmärtäminen ovat siis hyvin tärkeitä asioita, sillä se koskettaa meitä kaikkia yksilöinä sekä yhteisönä. Häpeä koskettaa etenkin ihmisyytemme syvimpiä kerroksia kuten itsetuntoa, minäkuvaa ja koko identiteettiä. Häpeän kokemus saattaa määrittää myös hengellisyyttä ja yksilön jumalasuhdetta. Tällöin yksilö kokee, ettei kelpaa Jumalalle, ja siksi hänen voi olla vaikea uskoa Jumalan ehdotonta rakkautta ja hyväksyntää todeksi omalle kohdalleen.

Tällainen *hengellinen häpeä* saattaa kuitenkin naamioitua esimerkiksi jatkuvasti ahdistavan syällisyyden kokemiseksi, mikä luonnollisesti hankaloittaa häpeän tunnistamista ja kohtaamista. Miltä minusta tuntuu olla Jumalan katseen edessä? Onko suorastaan vapauttavaa tulla Jumalan näkemäksi ja tuntemaksi vai synnyttääkö se pelkoa, ahdistusta ja häpeää? Häpeän eräänlainen paradoksi onkin siinä, että häpeässä syvin pelkomme on tulla paljastetuksi samalla kun syvin kaipaupuksemme on tulla nähdyksi. Nähdyksi tuleminen merkitsee ennen muuta vastavuoroiseen persoonalliseen suhteeseen tuleamista. *Ne, jotka häneen katsovat, säteilevät iloa, eivätkä heidän kasvonsa punastu häpeästä* (Ps 34:6).

Vaikuttaa siltä, että häpeä on niin merkittävä tekijä ihmisenä olemisen kannalta, että sen tulisi olla myös teologiassa ja hengellisessä ajattelussa keskeinen teema. Nähdäkseni kristillisellä teologialla on hyvät lähtökohdat tarkastella sen raamatullista kertomusta ja keskeisiä uskonkäsityksiä myös häpeän näkökulmasta. Esimerkiksi syntiinlankeemuskertomuksessa kuvailaan huomattavalla tavalla juuri häpeäkokemusta, ja muutoinkin Raamatussa *syllisyys*-sana esiintyy vain parikymmentä, kun taas *häpeä* yli kaksisataa kertaa. Lisäksi Jeesuksen ristinkuolema symboloi mitä suurinta häpeää, josta Jeesus tuli monin tavoin osalliseksi. Ylipäätään Raamatun ajan kulttuuri oli suuressa määrin juuri häpeän ja kunnian kulttuuria.

Negatiivisesta häpeästä kärsivä kaipaa nimenomaan hyväksyvää vuorovaikutusta ja yhteisöllisyyttä sekä vastavuoroista kohdatuksi tulemistä ja läheistä yhteyttä jumalallisen rakkauden todellisuuteen. Kuitenkin juuri inhimillisyyteen (Kristus) kietoutunut kolmiyhteinen Jumala, joka kykenee samaistumaan ihmisen häpeäkokemukseen, on luja teologinen lähtökohta häpeään. Jumala on siis yhteisöllinen ja suhteiden kautta realisoituva todellisuus, joka on tärkeä perusta juuri häpeän ymmärtämiseksi

Kristus kuvastaa Jumalan valmiutta kohdata ihminen kaikessa inhimillisyydessä, jotta ihminen voisi kokea kelpaavansa ehdoita ja olevansa mittamattoman arvokas. Näin identiteettimme rakentuu Kristukseen, joka ilmentää koko persoonallaan Jumalan rakastavia ja vastaanottavia kasvoja. Jeesus kohtasi ihmiset niin, että hän

antoi ihmiselle yhtäläisen arvon iästä, sukupuolesta, yhteiskunnallisesta asemasta ja saavutuksista riippumatta. Jeesus siis osoitti, ettei Jumalan valtakunta perustu hierarkkisille ja autoritaarisille valtarakenteille. Sen sijaan Jumalan valtakunta on yhteisö, joka perustuu tasavertaisille ja vastavuoroisille persoonallisille suhteille. Nämä mahdollistavat kahlitsevasta ja haitallisesta häpeästä vapautumisen ja osallisuuden Jumalan kolmiyhteisen elämän täyteydestä.



Muun muassa näitä edellä mainitsemiä teologisia ajatuksia olen myös itse alkanut työstämään, jotta voisimme paremmin ymmärtää häpeää juuri teologisessa ja hengellisessä kontekstissa. Näitä kysymyksiä olen jo tähän mennessä työstänyt kirjassani *Kaikesta Osallinen* (2016) sekä viime syksynä aloittamassani blogissani *dialoginenteologia.com*, jossa pohdiskelen teologisia ja filosofisia kysymyksiä nimenomaan dialogisuuden ja häpeän näkökulmista. Lisäksi työstän tällä hetkellä häpeäteemaan liittyvää systemaattisen teologian alan väitöskirjaa, johon edellä jo viittasin.

Pyrkimyksenäni on, että ymmärrys häpeästä voisi läpäistä koko teologisen ajattelun niin, että sanoma inhimilliseen kietoutuneesta jumalallisesta

rakkaudesta voisi tavoittaa jokaisen ja puhutella myös meitä kristittyjä uusilla tavoilla. Uskon, että häpeän syvempi ymmärtäminen – myös teologinen ymmärrys – on ainakin yksi suunta, johon Jumala Hengessään haluaa meitä nykyajassamme johdattaa. Kyse ei ole vain syvemmästä Jumalan tuntemisesta, vaan erityisesti syvemmästä ihmisyiden tuntemisesta *suhteessa* Jumalaan.

Tietysti pinnalle nousee myös haastava kysymys siitä, missä määrin kristillisissä opeissa tulisi ottaa häpeää koskeva tietämys huomioon ja miten *syllisyys* ja anteeksianto tulisi suhteuttaa häpeään ja sitä koskevaan ymmärrykseen. Ensinnäkään häpeäolottuvuus ei poista tai mitätöi *syllisyys*den, vastuun ja anteeksiannon olottuvuuksia ja merkityksiä vaan pikemminkin mahdollistaa niiden asettumisen oikeisiin mittasuhteisiin.

Raamatun ja teologian tarkastelu häpeän näkökulmasta ei siis ole jotain vähemmän, vaan jotain enemmän; kyse on syvemmästä, kokonaisvaltaisemmasta ja nykyajan inhimillisen todellisuuden huomioon ottavasta tulkintahorisontista kristilliseen uskoon.

Mielestäni riippumatta siitä, mitä ihminen ajattelee oikeaoppisesta kristinuskon tulkinnasta, jokainen voi varmaan olla samaa mieltä siitä, että negatiivisen häpeän tunnistaminen, tiedostaminen, kohtaaminen ja siitä parantuminen ovat tärkeitä asioita, jotka voidaan myös nähdä evankeliumin – Jumalan rakkaudensanoman – ytimeen kuuluviksi. Rakkaus ei ole vain ”ilosanoma” vaan se on myös voima, joka muuttaa, parantaa ja tekee meistä täydempiä Jumalan kuvaksi luotuja ihmisiä. Vasta silloin sanoma muuttuu aidosti myös iloksi.

Kesän 2018 Raamattuseminaari 14-15.6.

Tulevana kesänä emme järjestä alkuperäisten suunnitelmien mukaan pidempää raamattuseminaaria. Tekemääme tiedusteluun tuli sen verran vähän vastauksia, että sen pohjalta ei ole mielekäästä jatkaa tapahtuman suunnittelemista ja toteuttamista aiotuissa puitteissa. Järjestämme kuitenkin ’miniseminaarin’



Torstaista perjantaihin 14-15.6. klo 18-21 Kanervalatalolla

Kumpanakin iltana on kaksi opetus/työskentely – osiota, joissa käsitellään mm tasapainoisen Raamatun tulkinnan perusteita oman Raamatun tutkimisen avuksi, sekä käytännöllisiä tapoja oman Jumalan suhteen syventämiseksi.

Opetuksesta vastaavat seurakunnan pastorit Jukka Laamanen ja Antti Kautto. Tapahtumaan ei tarvitse ilmoittautua.

Tervetuloa !